27/08/2019

Οσιακός βίος του αγίου Ποιμένα

/ Βίοι Αγίων

Ο Όσιος Ποιμήν μαζί με τα άλλα αδέλφια του έκαναν μικρή μοναχική αδελφότητα σε μια μικρή σκήτη στην Αίγυπτο. Ηγούμενος αυτής της αδελφότητας ήταν ο Ποιμήν, που είχε όλα τα προσόντα πραγματικού ποιμένα ψυχών. Η φήμη του είχε φθάσει σε μακρινές περιοχές και πολύς κόσμος ερχόταν να τον δει και να τον συμβουλευθεί. Αυτός, όμως, δεχόταν μόνο τους μικρούς και ταπεινούς. Όσοι έρχονταν από περιέργεια, δεν τους δεχόταν, έστω και αν ήταν άρχοντες.

Κάποτε κάποιος επισκέπτης, θύμωσε που δεν τον δέχθηκε ο Όσιος και επειδή ήταν δικαστής, συνέλαβε το μοναχογιό της αδελφής του οσίου, με την ιδέα ότι έτσι θα ερχόταν ο ίδιος ο Ποιμήν σ' αυτόν. Ο Όσιος, όμως, έγραψε προς αυτόν: «Ἐξέτασον τὸν ἀνεψιόν μου κατὰ τοὺς νόμους. Εἶναι ἔνοχος; Τιμώρησέ τον. Ἐὰν ὅμως δὲν εἶναι, κᾶμε ὅπως θέλεις». Ο δικαστής θαύμασε τα γραφόμενα του οσίου και αμέσως απέλυσε τον ανεψιό του. Όλα αυτά, βέβαια, τα κατάφερνε ο Ποιμήν, διότι καλλιεργούσε το θεμέλιο των αρετών, την ταπεινοφροσύνη. Συχνά μάλιστα έλεγε: «Ο άνθρωπος έχει ανάγκη από την ταπείνωσιν, όσην από τον αέρα τον οποίον εισπνέει. Η ταπεινοφροσύνη του πνεύματος είναι η ζωή της ψυχής».

Ο Όσιος Ποιμήν πέθανε ειρηνικά, προκόβοντας σε όλες τις χριστιανικές αρετές το έτος 450 μ.Χ. σε ηλικία 110 ετών.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ’. Θείας πίστεως.

Θείων ἔργων σου, τὴ δαδουχία, λαμπρυνόμενος, τὴ διάνοια, διακρίσεως φωστὴρ ὤφθης ἄδυτος, διασκεδάζων παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ καταυγάζων ἡμῶν τὰ νοήματα. Ποιμὴν Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμὶν τὸ μέγα ἔλεος.